

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Mùa Thu Trong Thơ Lâm Sông Đông** của đồng hương **Nguyễn Mỹ Phương**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

THU NHỚ NGƯỜI XƯA

(Thân tặng MP)

*Trời đã vào Thu, hỏi Brussels!
Lựa mộng chân son nép bên thềm
Lá rơi theo gió vương màu mắt
Hiên ngoài mưa bụi, trải niềm riêng.*

*Trời đã vào Thu, Virginia
Áo tím về đâu tuổi ngọc ngà
Rừng phong sâu vắng từ dạo ấy
Heo may vì vút khóc tình xa.*

*Trời đã vào Thu, San José
Biền biệt người đi lỡ ước thề!
Thung lũng hoa vàng đầy thương nhớ
Dòng lệ tình vương cõi trời mê.*

*Trời đã vào Thu, Nebraska
Lá rơi thăm hỏi kẻ xa nhà
Nắng rắng chiều nao vàng mơ ước
Hồn quê mấy độ mộng sơn hà.*

*Trời đã vào Thu, Chicago
Phổ gió cuộn bay lá vàng khô
Sương khói mờ giăng buồn xứ lạ
Chạnh lòng viễn xứ nhớ cố đô.*

*Trời đã vào Thu, hỡi Georgia
Bàng bạc mây bay cuối trời xa
Từng chiếc lá rơi theo dòng nhạc
Bao Thu trôi mãi biệt quê nhà.*

*Trời đã vào Thu, hỡi Wooster
Phổ vắng người thân lạnh giăng trời
Mênh mông Thu nhuộm màu nhung nhớ
Áp ủ trong tim hẹn đợi chờ.*

*Trời đã vào Thu, người biết không
Bóng xế sầu vương tận cõi lòng
Ngang trời vọng tiếng chim về tổ
Nỗi buồn ta, từ biệt sông Đông.*

*Trời đã vào Thu, phố Houston
Ngập ngừng lá rụng, sắc Thu không
Nửa mảnh hồn thơ đời viễn xứ
Một kiếp tha hương tan tác lòng.*

Lâm Sông Đồng

MÙA THU TRONG THƠ LÂM SÔNG ĐỒNG

Nhận được bài thơ anh Lâm Sông Đồng tặng, mà lòng vương vấn một mùa Thu nơi xa lắm.

Mùa Thu trong thơ anh có lá vàng, có nắng tươi, có gió hắt hiu, có bàng bạc mây trôi... nên nghe lạ quá một mùa Thu với tình tha thiết.

Mùa Thu trong thơ anh có người con gái trong ký ức với “lụa mỏng chân son”, với “áo tím tuổi ngọc ngà” nên nghe da diết quá một mối tình thanh xuân nhiều lưu luyến, lưu luyến từ mùa Thu sang mùa Đông, từ mùa Xuân sang mùa Hạ.

Mùa Thu trong thơ anh có nỗi niềm vương nước mắt, có tiếng khóc cho tình xa, có “những niềm riêng làm sao nói hết”, có chia ly tiễn biệt... nên nghe băng khuâng quá đôi khi Thu về nhớ người xưa.

Mùa Thu trong thơ anh có tiếng lòng thôn thức của người viễn xứ: “Hồn quê mấy độ mộng sơn hà”, “Chạnh lòng viễn xứ nhớ cố đô”, “Bao thu trôi mãi biệt quê nhà”, “Một kiếp tha hương tan tác lòng” nên nghe mênh mông xa vắng một tâm hồn cô đơn, một nỗi niềm trăn trở, một khắc khoải tình quê.

Mùa Thu trong thơ anh có “Sương khói mờ giăng buồn xứ lạ”, có “Áp ủ trong tim hẹn đợi chờ”... nên nghe mênh mang một khung trời quen thuộc quá đỗi, nghe da diết một cuộc hẹn tương phùng...

Chính nỗi niềm này, nỗi niềm với cô hương, đã tạo nên nét riêng của bài thơ mùa Thu.

Cảm ơn anh đã gửi về một mùa Thu.

Nguyễn Mỹ Phương